

[Arbejdsministeren]

kommande har haft mere end 300 timers beskæftigelse inden for de sidste 10 uger.

Endvidere foreslås en teknisk forenkling og lempelse af reglerne for udbetaling af dagpenge samtidig med, at den pågældende har en social pension. Ændringen medfører, at reglerne gøres objektive, og kasserne skal ikke længere tage disse medlemmers rådighed op til vurdering på grund af pensionerne.

Det foreslås, at overflytningsreglerne ændres således, at et deltidsforsikret medlem skal overflyttes til fuldtidsforsikring, hvis den pågældende har haft 13 ugers arbejde af større omfang end deltidsarbejde. Kasserne skal herefter ikke længere skønne, om dette merarbejde er af tilfældig karakter, men skal kun se på periodens længde.

Der er herudover forslag til en del mindre ændringer.

I bemærkningerne til lovforslaget er redgjort for, hvilke administrative ændringer udvalgets betænkning giver anledning til.

Samtlige forslag vil medføre reelle forenklinger af arbejdsløshedsforsikringen. En gennemførelse af forslagene vil betyde mærkbare lettelser for arbejdsløsheds-kassen i den daglige administration. Samtidig vil forenklingen bevirke, at reglerne bliver mere forståelige og overskuelige for det enkelte arbejdsløsheds-kassemedlem. Jeg lægger derfor vægt på, at forslagene bliver gennemført hurtigt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til tingets villige og hurtige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om produktansvar.

(Lovforslag nr. L 265).

Baggrunden for det foreliggende lovforslag er jo velkendt. I EF har der i mange år været gennemført dybtgående forhandlinger om fælles regler for produktansvar. Som bekendt fremkom der et forhandlingsresultat i sommeren 1985, som samtlige andre lande var enige om.

Det er klart, at produktansvarsregler kan udformes på mange forskellige måder, og det er vel ikke sikkert, at vi selv ville have valgt de formuleringer, som der i øvrigt kunne op-

nås enighed om. Det må imidlertid også være klart for enhver, at det er af betydning for dansk industris konkurrenceevne, at produktansvarsreglerne udformes så ensartet som muligt i det område af verden, som vi navnlig driver handel med. På den baggrund fandt jeg det vigtigt, at der kunne opnås enighed i EF. Jeg var derfor tilfreds med, at regeringen fik mandat til at tiltræde direktivforslaget, også selv om vi på forskellige områder kunne have ønsket os andre løsninger.

Efter direktivet skal de enkelte lande gennemføre direktivets bestemmelser inden 3 år. Jeg har imidlertid fundet det vigtigt, at vi i folketinget allerede nu får lejlighed til at drøfte indholdet af en kommende lovgivning. Dette er baggrunden for, at jeg har valgt at fremsætte lovforslaget allerede nu, samtidig med at de berørte myndigheder og organisationer får lejlighed til at udtale sig om lovforslaget.

Efter lovforslaget skal en producent betale erstatning for de skader, hans defekte produkter påfører andre, også selv om producenten ikke kan gøre for, at produktet viser sig at være farligt. Der foreligger således et såkaldt objektivt ansvar for sådanne skader. Foruden den, som producerer varer, bliver bl.a. også den, der indfører produkter fra tredjelande til EF, ansvarlig som producent.

Lovforslaget omfatter de skader, der forårsages af defekte produkter. De produkter, der er tale om, vil først og fremmest være industrielt og håndværksmæssigt fremstillede varer. Udenfor falder f.eks. skader, der forårsages af visse uforarbejdede råvarer, herunder navnlig landbrugsråvarer.

Ansvaret er imidlertid ikke ubetinget. Efter lovforslaget fritages en producent for ansvar i en række forskellige situationer. Det gælder således ansvaret for udviklingsskader.

Lovforslaget omfatter erstatning og godtgørelse for personskade og erstatning for tab af forsørger. Herudover dækkes forbruger-tingsskader, dog med et vist fradrag i erstatningen, der skal modvirke, at der rejses mindre sager. Skader, der påføres erhvervsdrevendes ting, såsom maskiner m.v., omfattes ikke af loven.

Som jeg anførte i indledningen, har direktivet det indhold, som der kunne opnås enighed om mellem EF-landene. Det vedtagne direktivs bestemmelser har på de fleste områder karakter af maksimumsbestemmelser. Det